

114. Lilla Alfred.

E - - - *H7* *E*
 Så långt från högs-ta Al-per-na Man kring I -
H7 *E* *A*
 ta-li-en kunde se, Fanns in-gen, in-gen rid-da-
E *H7* *E*
 re Så glad som lil-la Al-fred.

2. Han sjöng och log av hjärtans grund,
 Han lekte bort var dagens stund,
 Och sov om natten knappt en blund,
 — Så glad var lilla Alfred.
3. En dag på alpens högsta topp
 Då solen kom ur havet opp,
 Steg Alfred sjungande hopp, hopp,
 Och såg sig kring i världen.
4. Och såg i dalens djupa sköt
 En flicka menlös täck och söt
 Som blomma efter blomma bröt
 Och band sen vackra kransar.
5. Han tog ett skutt — och så ett hopp
 Och flux från alpens högsta topp
 I kärleks muntraste galopp
 Han störta ned i dalen.
6. Men ack, hon fanns ej längre där
 Hon var försvunnen — han så kär!
 Då komma tårar och besvär,
 Och Alfred sjöng ej mera.